

Publicerad 2007-12-10 20:43 av SvartaRosen

Tårar av rödaste blod

Månen lyser vit.

Jag kan höra vargarna
yla på stupens höjd.

Mina tårar rinner ty min
dag blir en evig sömnlös natt.

Jag kan inte hjälpa att tårarna
forsar ner för mina kinder.
Det bränner under ögonlocken,
jag kan inte se, inte någonting.

Jag känner en flod av tårar på
min arm och då förstår jag,
förstår att jag gråter blod.
Blod så rött som det dyraste
av alla sammetstyg.

Jag öppnar ögonen och ser vad jag fruktar.
Jag badar i en sjö av blod, inte bara
mitt egna blod. Jag kan se barn,
gamla och föräldrar. Alla drunknar i blod.

Månen lyser vit.
Jag kan inte höra någonting.
Jag kan inte se någonting.
Om jag skulle öppna mina ögon så skulle jag få se,
livlösa kroppar om mängder med blod.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SvartaRosen med Poeter.se id #20278 innehar upphovsrätten